

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
δικαθένας νέτος σχέτος.

Φ.—Δὲν πῆγες στὸν Παράδεισο νὰ δῆς ἐκεῖ ἀρκούδαις, πολλὰ σκυλιὰ διάφορα, καταίκαις καὶ μαῦμούδαις, ποῦ μὴ ἀρκούδα στρέφεται σὲ μὴ μεγάλη μπάλα, ποῦ δὲ μαῦμούδαις κάθονται εἰς τὰ σκυλιὰ καββάλα, νὰ δῆς τὸν μάγειρα Κοκό, νὰ δῆς τὴν Καρολίνα, ποῦ μπαίνογχαίνουν βιαστικὰ κι' οἱ δρόδοι μὲς στὴν κουζίνα, νὰ δῆς μὲ τὶ ταχύτητα τὰ δρόδοι τῶν πόδια σύρουν, νὰ δῆς μὲ τὶ εὐγένεια κι' ἀνατρεφή σερβίρουν, νά δῆς καὶ τὸν διευθυντὴ μὲ βίτσα εἰς τὸ χέρι πῶς διευθύνει πατρικῶς τῶν ζώων τὸ δισκέρι, παραπολὺ καλλίτερα κι' ἀπὸ τὸν Δελτιγγάννη, χωρὶς σουμάδα νὰ βουφᾶ καὶ σχέδια νὰ κάνῃ.

Π.—Βρέ τι μοῦ λές; κι' ἔγώ, μωρέ, ἀκόμη ξὲν τὰ εἶδα.

Φ.—Μὰ σὺ ἀφ' δ, τι γίνεται ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα οὐδὲν ἀκούεις ἐξ ἑνὸς, οὐδὲν ἐξ ἄλλου βλέπεις, καὶ δλοένα σκέπτεσαι πρὸς πλήρωσιν τῆς τοέπης.

Π.—Ορθὰ μοῦ λέγεις, Φασουλῆ, καὶ δίκαια συνάμα, ἀλλ' θμως, σὲ παρακαλῶ, εἴπε τὰ κατὰ γράμμα.

Φ.—Διειπλὺ ἐνδισφ ἔβλεπα ἔκεινα τὰ σπουδαῖα, τί νὰ σοῦ πῶ, βρέ Περικλῆ!... μοῦ ἥλθε μὴδὲν: Αὐτὲς δποῦ τετράποδα μπορεῖ νὰ διευθύνῃ, αὐτὲς ἐποῦ προστάγματα καὶ στῆς ἀρκού' αἰς δίνει, αὐτὲς δποῦ τάνημερα θηρία τῶν φαεσοῦνται, τάχα καὶ τὰ τετράποδα, ποῦ "Ελλήνες καλεσοῦνται, μὲ πᾶσάν του προσπάθειαν μπορεῖ νὰ ἴμερώσῃ; ἔγώ νεμίζω πῶς ποτὲ δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ.

Δός του μαγκούρας, σίδερα καὶ βρύνευρα καὶ ἔσλα, θανατηφόρα δργανα πολλά τε καὶ ποικίλα, κάμε τον Πρόεδρον βουλῆς, ἔνα κουδούνι δός του, κι' ἀντὶ γιὰ ζῶα μάζεψε τοὺς βουλευτὰς ἐμπρόδεις του, καὶ θὰ δῆς, σὲ βεβαιώ, πῶς μ' δλους του τοὺς κόπους ζωωδεστέρους ἀπὸ πρὶν θ' ἀφῆσῃ τοὺς ἀνθρώπους, διότι εὐκολώτερον τὸ τίγρεις τιθασσεύειν, παρὰ τὸ κυβερνῆν "Ρωμαῖος κι' Ελλήνων βασιλεύειν.

Π.—"Αφορ'" αὐτὰ τὰ θλιβερά, διότι μὲ συγχόζεις, καὶ τὴν πτωχὴν καρδίαν μου καὶ τοέπην ἀπελπίζεις.

Φ.—Παραίτησε τὴν θλίψιν σου καὶ τὴν ἀπελπίσιαν, καὶ μάθε δτὶ ἐκποιοῦν εἰς τὴν δημοπρασίαν τὸ ἔνα κι' ἀλλο σύνεργον τῶν καπνοκοπτηρίων, μεθ' δλων τῶν καπνοφαντῶν καθὼς καὶ τῶν κτιρίων. Καὶ θὰ δῆς, βρέ Περικλῆ, ἀκόντια μέσο' στὴ μέση,

τροχούς, χαβάνης, μηχανᾶς καὶ διὰ σοῦ ἀρέσει, καὶ στὸ "Αναβρυτήριον θ' ἀκούγες τὸν γιελάλη νὰ σοῦ φωνάζῃ «ἄλλα τρέ» μὲ δύναμι μεγάλη. «Ορίστε στὴν διάλυσιν τῶν καπνοκοπτηρίων, τῶν χαβανιών, τῶν ἀκονιῶν καὶ τῶν τροχητηρίων, καὶ ἀλλὰ ντούς, ἀλλὰ τρέ, γιατὶ θὰ πάρη τέλος» ... κι' ίσως έκει παρατυχών διάρροιας Σεμτέλος, αὐτὶδ τὸ θέμα τὸ σπανὸν πανολεθρίου μοίρας, θὰ πάρη γιὰ τὰ γένεα τους ἀκόντια καὶ καπιθαράς. Οὗτω λοιπὸν ἀνέτειλεν ἡμέρα, Περικλέτο, ἐπειδὲ δὲν θ' ἀγαράζωμε καπνὸν μὲ τὸ πακέτο. Μὲ μὴ ξεκάρα στὸ ἔξις δικτὼ καὶ ένο πέρνεις, καὶ μὲ τὸ ἀξημίωτον κι' ἐμένα θὰ τρατέρνεις, κι' έτοι λειπόν καπνίζοντες φθηνὰ κι' ἀδιακόπως, θὰ κρίνωμεν πῶς εἰμπαρεῖ ν' ἀνωρθωθῇ δ τόπος.

Π.—Χαίρε, κλειὲ τὸ θεόδωρε, ωσδετερ κι' εὐεργέτα, διότι οὐ κατήργησες τὰ φοβερὰ πακέτα,

οὐ ἀφθονον καπνὸν σκορπάς σὰν βαπτοριοῦ φουγάρο, καὶ θὰ μοῦ δίγουν ποῦ καὶ ποῦ οἱ φίλοι μου τοιγάρο.

Φ.—Θὰ παύσουν τῶν καπνοφαντῶν τοὺς παμπληγθεῖς διμίους θὰ παύσουν τοὺς διευθυντὰς καὶ τόσους ὑπαλλήλους,

κι' οἱ καπνοφάνται τώρα πλὰ θ' ἀφήσουν τοὺς κοπτήρας καὶ θὰ τοὺς βλέπῃς στὴν βουλὴν ώς μυστικοὺς κλητήρας.

"Αλλ' θμως κι' διάρθρωσες, διάρθρωσες, ιστορίας, εἰς μνήμην ἀνεξάλειπτον τοιαύτης σωτηρίας,

καντά στῶν ἀλλων του σταυρῶν καὶ τακιών τὸ πλήθιο καὶ τὰς ταινίας τοῦ καπνοῦ θὰ φαρτωθῇ στὸ στρίθιος.

Τὶ εὐτυχία, Περικλῆ, μ' αὐτὸν τὸν Δελτιγγάννη! τέσσερα κι' ἐν αὐλα μας τὰ καμπατέτια κάνει.

"Εκτές δὲ τούτου σκέπτεται κι' ἀλλην τινὰ θυσίαν... θὰ ἔκτεθούν, ως ἔμαθα, εἰς τὴν δημοπρασίαν

καὶ δλα τὰ πληρώματα τοῦ στόλου μας ἀκόμα, διότι ἀστερίθησαν τοῦ κυβερνήτου "Ρώμα,

διότι κι' διάρθρωσες, σατράπης τῆς Τουρκίας, τὴν Σύμην ἔλευθέρωσεν ἐν τῆς πολιορκίας,

κι' ἀφοῦ ἐπερατώθησαν τὰ ἐν Φιλιππούπολει, πρὸς τὶ νὰ μὴν ἐκποιηθοῦν κι' οἱ ἔθνικοι μας στόλοι;

"Ελπίζω δὲ μετ' εὐ πολὺ δι' Ελλειψιν κινδύνων πῶς δλον θὰ ἐκποιηθῇ τὸ κράτος τῶν Ελλήνων.

Π.—Τὰ χειλή σου ἐπρέφεραν μεγάλην βλασφημίαν, καὶ δέξου εἰς τὴν δάχη σου σαράντα παρὰ μίαν.

Τοῦ "Ρωμαῖος μας τὸ γραφεῖο — μέσα στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖει μὲ τῆς θρησκείας τῶν Ιωνταίων — μ' ένα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενεὰ τῶν «Εδ Φρονούντων» — νόκτα μέρα συζητούντων, μὲ μπακάληθες καμπόσους, — πατζαζήθες ἀλλούς τόσους, μ' οδρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μανδρὰ μὲ γαϊδούρια.